

David Cabezuelo Valencia, secretari general de l'Ajuntament de Sabadell,

CERTIFICO Que, d'acord amb la diligència de data 27 de febrer de 2019 de la secretària de la Junta de Portaveus, en la sessió de 25 de febrer de 2019 la Junta de Portaveus de l'Ajuntament de Sabadell ha pres, per majoria, els següents

ACORDS:

Moció d'Unitat pel Canvi a Sabadell en suport al dret a morir dignament

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La declaració universal dels Drets Humans (1948) assenyalava en el seu article primer que *"tots els éssers humans neixen lliures i iguals en llibertat i en drets"*. Una llibertat que no s'ha de perdre en cap moment de la vida, tampoc en el procés final que ens porta a la mort. La Constitució Espanyola (1978), al seu article 10, afirma *"la dignitat de la persona i el lliure desenvolupament de la seva personalitat"*. De nou, afirmem que aquesta dignitat i aquest lliure desenvolupament no s'han de perdre en el procés final que ens porta a la mort.

No obstant això, l'article 143.4 del Codi Penal espanyol encara penalitza, si bé rebaixant les penes, a la persona que ajudés a morir a una altra *"amb actes necessaris i directes per la petició expressa, seriosa i inequívoca d'aquest, en el cas que la víctima patís una malaltia greu que el conduís necessàriament a la mort (...)"*. Catalunya ha desenvolupat una legislació pròpia sobre el dret a viure amb dignitat el procés de la mort, concretada en la Llei 21/2000, de 29 de desembre, sobre els drets d'informació concernent la salut i l'autonomia del pacient, i la documentació clínica i el Decret 175/2002, de 25 de juny, pel qual es regula el Registre de voluntats anticipades. Aquests principis queden també ratificats en la Llei estatal 41/2002, de 14 de novembre, norma reguladora de l'autonomia del pacient i de dret i obligacions en matèria d'informació i documentació clínica.

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya del 2006, en el seu article 20, titulat 'Dret a viure amb dignitat el procés de la mort' diu que *"totes les persones tenen dret a rebre un tractament adequat del dolor i cures paliatives integrals i a viure amb dignitat el procés de llur mort"*. I afegeix: *"Totes les persones tenen dret a expressar llur voluntat d'una manera anticipada per tal de deixar constància de les instruccions sobre les intervencions i els tractaments mèdics que puguin rebre, que han d'ésser respectades (...)"*.

La concreció d'aquestes orientacions legals ha quedat reflectida en la pionera Carta de drets i deures de la ciutadania en relació amb la salut i l'atenció sanitària (2001), revisada i aprovada pel Departament de Salut el juny de 2015, que en el capítol d'Autonomia i presa de decisions, apartat 5.1.8., indica: *"La persona té dret a viure el procés que s'esdevingui fins al final de la vida segons la seva concepció de dignitat (...)"*.

En aquest context, la persona té dret a rebre una atenció de qualitat que promogui l'alleujament del patiment, sigui físic, psicològic, social o espiritual, proveïda en l'entorn idoni (domicili, hospital, etc.), i atenent les preferències de la persona.

Quan es donen situacions de patiment insuportable i la persona, en plena possessió de les seves facultats per decidir, expressa el seu desig de morir i sol·licita ajuda per fer-ho, té el dret a rebre un tracte respectuós i que se li doni una resposta proporcionada a la intensitat d'aquest patiment. Igualment, la persona té dret que els professionals sanitaris li facilitin les cures i els tractaments necessaris per facilitar-li una mort digna i sense patiment, sempre dins del marc legal vigent.

També hem de constatar el drama que suposa pels cuidadors dels malalts. Ells són els que fan de nexa d'unió entre el pacient i l'estament mèdic. I els manca una política de conciliació efectiva, que reconegui els seus drets, ja que han passat de la dualitat professió-família a malalt-família. Això és molt dur, i només cal consultar els índexs de suïcidis en el col·lectiu de cuidadors. És per això que també caldria incidir en quatre aspectes fonamentals pels cuidadors: Formació bàsica, suport psicològic, reconeixement de drets (per exemple, si han de deixar la feina), i reconeixement del coneixement adquirit com a complement al tractament i a la detecció de necessitats no resoltes.

Junta de Portaveus

Recentment, el 26 de gener de 2017, el Parlament de Catalunya ha aprovat una Moció sobre el Dret a Morir Dignament. Aquestes lleis, juntament amb el desenvolupament dels programes de cures pal·liatives han suposat una millora al llarg dels darrers anys que no podem ignorar.

Malauradament però, l'experiència de DMD, obtinguda a partir de l'atenció personalitzada a centenars d'homes i dones al llarg dels darrers anys, ens permet afirmar que massa persones continuen patint un sofriment innecessari al final de la seva vida. Ja sigui per desconeixement d'aquestes lleis per una part del personal sanitari; per desconeixement per part dels pacients i del seu entorn dels seus drets o de com exercir-los; per la dificultat d'accés als equips de cures pal·liatives per desinformació d'una part del personal sanitari per manca de recursos suficients per atendre a tota la població; o ja sigui per la penalització de l'ajuda a morir de l'article 143.4 del Codi Penal espanyol.

Per tant, per aconseguir eixamplar el dret a morir dignament de la ciutadania, és necessari despenalitzar l'eutanàsia, i en paral·lel impulsar les mesures que actualment permet la llei. Per avançar en el dret a la mort digna també és necessària la presa de consciència dels ajuntaments i la seva implicació. I és que a Catalunya, menys de l'1% dels catalans ha registrat un Document de Voluntats Anticipades (DVA), mentre només un 1,43% de la ciutadania de Barcelona l'ha fet.

Una de les raons principals és el desconeixement per bona part de la ciutadania de Barcelona dels seus drets al final de la vida i, molt especialment, de la possibilitat d'escriure i registrar un DVA. Els ajuntaments són les institucions més properes a la ciutadania i, com a tals, han de jugar un paper important en la divulgació d'aquest document, a més de donar facilitats pel seu registre, des de la convicció que el dret a una mort digna és un dels drets humans i que l'ajuntament ha de vetllar per la seva defensa i acompliment.

L'Associació DMD-Cat ha fet arribar una sèrie de peticions a l'Ajuntament de Sabadell perquè, des de l'àmbit municipal, afavoreixi aquelles mesures per ajudar als sabadellencs i sabadellenques a que puguin viure de la manera més digna possible el procés de llur mort.

El 30 d'abril de 1993, Ramon Sampedro, afectat de tetraplegia des d'agost de 1968, va presentar al Jutjat número 5 de Barcelona la seva petició d'autorització per a que li fossin subministrats els fàrmacs necessaris per acabar amb els seus patiments físics i psíquics. Una demanda que li va ser denegada. Avui dia, també ho faria impossible la legislació actual.

Per això, 24 anys més tard d'aquesta data, la Junta de Portaveus de l'Ajuntament de Sabadell dóna suport als següents:

ACORDS

1. Contribuir a la promoció d'una cultura de la mort digna, sensibilitzant i formant als treballadors i a les treballadores municipals sobre els drets dels ciutadans i de les ciutadanes al final de la vida, i duent a terme campanyes divulgatives entre la ciutadania.
2. Col·laborar en la difusió del Document de Voluntats Anticipades (DVA), a través de mitjans municipals.
3. Exercir una pedagogia cívica, específicament a través del Consell de Salut i dels Consells de Districte, divulgant aquesta declaració institucional, així com el DVA.
4. Expressar el compromís de l'Ajuntament a participar en l'estudi d'una taula de la qualitat de la mort. Aquesta taula estaria formada per representants de les institucions i de la societat civil.
- 5.- Col·laborar amb el Parlament i la Generalitat de Catalunya en la simplificació del tràmit del DVA per tal d'oferir a la ciutadania la possibilitat de signar el document davant d'un funcionari públic municipal.
- 6.- Recolzar la proposta del Parlament de Catalunya demanant la despenalització de l'eutanàsia al Congrés.

Junta de Portaveus

7.- Recolzar a l'associació DMD Catalunya (DMD-Cat) en el marc educatiu perquè treballin amb els centres educatius i potenciar així activitats de reflexió entorn al dret a una mort digna, entre els i les joves de Sabadell.

8.- Recolzar l'associació DMD Catalunya (DMD-Cat) en la seva tasca formativa sobre la mort digna i els drets dels malalts en la ciutat de Sabadell, fent us del equipaments municipals.

No obstant, la Junta de Portaveus resoldrà.

Sabadell, febrer de 2019

Sabadell, 1 de març de 2019

Vist i plau
L'alcalde

Maties Serracant Camps